

RESTITUTIO IN INTEGRUM

Mécs László (1895–1978)

Magnificat

*Ha én dicsekszem, úgy dicsekszem,
mint május mélyén kacagó fa,
mely minden szent titkát kitárja
s azt gyónja, hogy mind jókedvében
csókolta rá az ég Titánja.*

*Ha én dicsekszem, úgy dicsekszem,
mint karácsonyba búvölt gyermek,
ha játékkincsét mutogatja:
mindenki érzi, mint derül ki
gond-fellegekből gondos atyja.*

*Ha én dicsekszem, úgy dicsekszem,
mint kék hegy, hogyha földcsuszamlás
napfényre hozza arany-titkát:
a trianoni földrengésből
lökődtek föl az aranysziklák.*

*Ha én dicsekszem, úgy dicsekszem,
mint Máriának szűzi szája,
míg zengte a Magnificátot,
midőn alázat távcsövén át
Isten titkos tervébe látott.*

*Aranyhegyet gyűjtött malasztból
ezer búcsún a nagyapám rég,
áldást imádkozott anyám rám,
s ma is imával koldulom ki
minden virágom, versem, párnám.*

*Ha én dicsekszem, hálazoltárt
mond színes szóval koldus-voltom,
dicsekvésemben több szemérem
van, mint száz álszent hallgatásban,
ha én dicsekszem, Őt dicsérem!*

Nagyvárad, 1942. május